

OSD 17/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 1 lipca 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska
Sędziowie: r. pr. Anna Wrzosińska
r. pr. Grzegorz Kowalik

Protokolant: apl. radc. Tomasz Gawliczek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lipca 2013 r. ze skargi [REDAKTOWANE] przeciwko
r. pr. [REDAKTOWANE]
obwinionej o to, że:

wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa przez
[REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] którego skarżący się
określał jako [REDAKTOWANE] o zapłatę, nie dochowała należytej staranności przez
nieinformowanie swojego klienta o dacie i treści wydanego wyroku, a także nie
przeprowadziła rzetelnego rozliczenia się z klientem z otrzymanych środków pieniężnych t. j.
popęlnienia przewinienia dyscyplinarnego określone w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia
06.07.1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw. z art. 28 ust.
5 i 11 oraz art. 29 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

ORZEKA

1. Uznaje r. pr. [REDAKTOWANE] za winną popełnienia zarzucanego jej wyżej
czynu i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach
prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10 poz. 65 ze zm.) wymierza jej karę pieniężną
w wysokości 1870 zł (*słownie*: tysiąc osiemset siedemdziesiąt złotych).
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych
obciąża r. pr. [REDAKTOWANE] kosztami postępowania w kwocie 462,90 zł na
rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

Anna Wrzosińska [REDAKTOWANE] Grzegorz Kowalik

OSD 17 / 13

Uzasadnienie.

W dniu 21 listopada 2012 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] wpłynęła skarga p [REDAKTOWANO] dotycząca nieetycznego postępowania radcy prawnej [REDAKTOWANO]. Skarżący zarzucił, iż r.pr. na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa prowadziła kilka spraw, między innymi sprawę z powództwa [REDAKTOWANO] przed sądami obu instancji. Zarzucił, iż nie informowała go o treści wydanych orzeczeń oraz nie rozliczyła się z otrzymanych środków pieniężnych.

W związku ze złożoną skargą zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] przedstawił radcy prawnej zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1, pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5, 6 i 11 a także art. 29 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającym na nie dochowaniu należytej staranności poprzez nie informowanie skarżącego o przebiegu sprawy, a w szczególności o nie poinformowaniu go o treści wyroku, w którym był pozwany oraz nie przeprowadziła rzetelnego rozliczenia się nim z otrzymanych środków pieniężnych.

Obwiniona r. pr. [REDAKTOWANO] nie przyznała się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, wyjaśniła, że nie otrzymała od klienta takiego wynagrodzenia, w jakiej wysokości on to określił i zobowiązała się do przedłożenia stosownych dowodów na poparcie swych zarzutów.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżący [REDAKTOWANO] zlecił r. pr. [REDAKTOWANO] prowadzenie jego spraw toczących się przed sądami. Między innymi pełnomocnictwo dotyczył a sprawy z powództwa [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] o zapłatę. Nie został poinformowany o treści zapadłych orzeczeń. O wyniku procesu dowiedział się w momencie, gdy bank poinformował go o zajęciu przez komornika rachunku w oparciu o prawomocne orzeczenie. / dowód: przesłuchanie [REDAKTOWANO] k.16-17 /.

Nadto na podstawie przesłuchania skarżącego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, iż skarżący zlecił również obwinionej prowadzenie inne sprawy, za którą uiszczył należność w kwocie 4,500 zł, jednakże nie otrzymał stosownej faktury. Po otrzymaniu wiadomości z banku o przegranej procesie, wypowiedział obwinionej pełnomocnictwo i polecił przekazać zleconą sprawę innemu

pełnomocnikowi. Pomimo braku czynności obwinionej w tej sprawie ,nie otrzymał rozliczenia z wpłaconej kwoty.

Wspomniana wyżej sprawa dotyczyła roszczenia do [REDAKTOWANO] zwrot kaucji gwarancyjnej

Obwiniona r. pr. [REDAKTOWANO] nie przyznała się go popełnienia przewinienia dyscyplinarnego , jednakże pomimo zobowiązania nie przedstawiła żadnych dowodów, zarówno dotyczących braku powiadomienia skarżącego o treści zapadłych orzeczeń , jak i rozliczenia się z pobranej zaliczki.

Na rozprawę w dniu 1 lipca 2013 r wezwano obwinioną do osobistego stawiennictwa . Obwiniona radca prawny [REDAKTOWANO] nie stawiała się , nie usprawiedliwiła również swojej nieobecności. Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na zasadzie art. 377 ust. 3 k.p.k. uznał niestawiennictwo obwinionej za nieusprawiedliwione i prowadził postępowanie mimo jej nieobecności.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje :

W świetle zebranych dowodów w postępowaniu przed zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP wina obwinionej r. pr. [REDAKTOWANO] nie nasuwa żadnych wątpliwości. Należało bowiem przyjąć za udowodniony zarzut nie dochowania należytej staranności wobec skarżącego , polegające na nie poinformowaniu go o treści zapadłych orzeczeń dla niego niekorzystnych. Bowiem obwiniona pomimo zobowiązania nie przedstawiła żadnych dowodów na to, iż poinformowała klienta o zakończeniu spraw i o ich efekcie. Obowiązkiem zaś radcy prawnego jest taka współpraca z osoba zlecająca prowadzenie sprawy , aby ta osoba była informowana o przebiegu procesu . Również na radcy prawnym ciąży obowiązek zwrotu klientowi wszelkich dokumentów żądanych przez klienta. Obowiązek ten wynika z przepisu art. 28 Kodeksu Radcy Prawnego , a w szczególności z ust. 5 i 11 tegoż artykułu.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, iż obwiniona nie dochowała tego obowiązku.

Również r. pr. , zdaniem OSD, naruszyła art. 29 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego , bowiem nie wykazała , że w sposób prawidłowy rozliczyła się ze skarżącym z pobranego honorarium. Nie przedstawiła bowiem , pomimo zobowiązania stosownego rozliczenia w postaci faktury.

W tym więc zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził naruszenie zasad etyki.

Z przeprowadzonego postępowania wynika więc , iż wina obwinionej r. pr. [REDAKTOWANO] nie nasuwa wątpliwości , wobec czego uznano ją za winną popełnienia zarzuczanych czynów.

Orzekając karę za popełnione przewinienia w oparciu o art.65 ust. 1 pkt. 3a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz. U. z 2010 r nr 10 , poz. 65 ze zmianami / Okręgowy Sad Dyscyplinarny wymierzył jej karę pieniężną w wysokości 1870 zł , stanowiąca połowę wysokości wynagrodzenia w gospodarce uspołecznione. Zdaniem Sądu wymierzenie takiej kary jest adekwatne do naruszenia zasad etyki, jakich dopuściła się radca prawna.

„Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt. 1 .

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 70.6 ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Orzeczenie powyższe nie jest prawomocne. Od powyższego orzeczenia służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie złożone w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem , za pośrednictwem Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego [REDACTED]

Andrzej Włodarczyk

Alexander Kędziorek

Główny